

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/104909,Antoni-Szyling-ur-31-sierpnia-1884-w-Ploniawach-zm-17-czerwca-1971-w-Montrealu-g.html>
27.04.2024, 20:23

Antoni Szyling (ur. 31 sierpnia 1884 w Płoniawach, zm. 17 czerwca 1971 w Montrealu) - generał dywizji.

(...) O godzinie 9-ej dnia 13 VII [1920] ppłk Szylling kierując osobiście akcją baonu zasadzkowego otwiera ogień na nieprzyjaciela posuwającego się z Kolosowa na Szpikolosy, wyrządza mu olbrzymie straty w ludziach i koniach, wywołuje panikę i zmusza do odwrotu, następnie śledząc pilnie przebieg akcji przeprowadza grupa zasadzkowa energiczny atak, przy czym osobiście kieruje ogniem baterii, którą ustawia na 1500 metrów od nieprzyjaciela (...), który w panice rozbiega się po lesie, pozostawiając w naszych rękach 7 armat z zaprzęgiem, tabory jazdy Kotowskiego i wielkie ilości trupów ludzi i koni. (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 4 listopada 1920)

Ukończył Szkołę Handlową w Warszawie (1904), a w latach 1910–1912 Wyższą Szkołę Rolniczą tamże. Był aktywnym działaczem PPS. W 1905 powołany do wojska, a jako przestępca polityczny, mimo cenzusu naukowego, przez dwa lata służył jako szeregowiec, później podoficer 90 Pułku Piechoty. Od 1907 w rezerwie.

Zmobilizowany, w latach 1914–1917 w armii rosyjskiej, dowódca kompanii i batalionu. Od grudnia 1917 dowódca 5 Pułku Strzelców w II Korpusie Polskim. Po bitwie pod Kaniowem od maja 1918 w niewoli niemieckiej. W Wojsku Polskim od listopada 1918. Od maja 1919 do września 1921 dowódca 44 Pułku Strzelców Kresowych (przejściowo dowodził XXV Brygadą Piechoty), następnie dowódca piechoty dywizyjnej 13 Dywizji Piechoty. W lutym 1922 na własną prośbę przeniesiony do rezerwy, od grudnia 1925 ponownie w służbie. W latach 1926–1928 dowódca piechoty dywizyjnej 23 Dywizji Piechoty, 1928–1937 dowódca 8 Dywizji Piechoty. Od

Antoni Szyling

maja 1937 generał do prac przy Generalnym Inspektorze Sił Zbrojnych, od 23 marca 1939 dowódca Armii „Kraków”, którą skutecznie dowodził kampanii polskiej 1939. Od 20 września 1939 do 30 kwietnia 1945 w niewoli niemieckiej (oflag VII A Murnau). Pozostał na emigracji. Początkowo we Francji, później Wielkiej Brytanii i ostatecznie w Kanadzie. Pochowany na cmentarzu Saint-Sauveur-des-Monts. Grób został wpisany do ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (nr ewidencyjny 480).

Awanse: podporucznik (1916), porucznik (1916), kapitan (1917), major (1918), podpułkownik (1920), pułkownik (1922), generał brygady (1929), generał dywizji (1946).

Bibliografia

G. Mazur, *Szyling Antoni*, „Polski Słownik Biograficzny”, t. L, 2014, s. 17-19; P. Stawecki, *Generałowie Wojska Polskiego 1918-1939*, Warszawa 1994, s. 326.